

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 20. decembar 2021.godine
Br.ref.:RK 1921/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI176/21

Podnosilac

Xhemajl Dervishi

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova
ARJ. UZVP. br. 80/2020 od 17. decembra 2020. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Xhemajl Dervishi, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda [ARJ. UZVP. br. 80/2020] Vrhovnog suda Kosova od 17. decembra 2020. godine.
3. Podnosilac zahteva je gore navedenu odluku Vrhovnog suda primio 17. juna 2021. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povređena prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 30. septembra 2021. godine, podnosilac zahteva je preko pošte podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 4. oktobra 2021. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Radomir Laban i Remzije Istrefi-Peci (članovi).
8. Dana 8. oktobra 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio Vrhovni sud o registraciji zahteva i poslao im kopiju, a obavestio je i Osnovni sud u Prištini o registraciji zahteva i tražio od njih da dostave Sudu priznanicu kojom se dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
9. Dana 11. oktobra 2021. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo Sudu kompletan dosije zahteva.
10. Dana 25. novembra 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva bio zaposlen u Agenciji za hranu i veterinu Kosova (u daljem tekstu: poslodavac) na poziciji „*direktor laboratorije za hranu i veterinu*”.

Pregled činjenica u upravnom postupku

12. Dana 8. februara 2017. godine, poslodavac je primio dopis od Kancelarije Evropske unije na Kosovu, u kome je poslednje navedena izrazila zabrinutost u vezi sa postupcima podnosioca zahteva u vezi sa sprovođenjem dva projekta finansirana od strane Evropske unije u vezi sa izgradnjom kapaciteta koji se odnose na članstvo u Evropskom uniji. Ovim dopisom, rukovodioci konkretnih projekata u okviru Kancelarije Evropske unije na Kosovu, identifikovali su ozbiljne probleme u realizaciji projekata, kao rezultat nedostatka saradnje podnosioca zahteva i tehničkog osoblja, po nalogu podnosioca zahteva.
13. Dana 10. februara 2017. godine, izvršni direktor poslodavca je pokrenuo disciplinski postupak protiv podnosioca zahteva, zbog osnovane sumnje da je počinio disciplinski prekršaj zasnivajući se na dopisu poslatog od strane Kancelarije Evropske unije na Kosovu, u kojem su izrazili zabrinutost u vezi sa radnjama podnosioca zahteva u vezi sa ostvarivanjem dva projekta finansirana od strane Evropske unije.
14. Dana 9. marta 2017. godine, disciplinska komisija poslodavca je nakon uvida u dokaze u skladu sa članom 66. stav 4. tačka 4.2. Zakona br. 03/L-149 o civilnoj službi Republike Kosovo i članom 8, stav 1.3 Uredbe br. 04/2011 o disciplinskom postupku, odlukom [AUV/01-050/2017] izrekla sledeću disciplinsku meru podnosiocu zahteva: „*Udaljavanje iz kancelarije i premeštaj na drugu lokaciju sa sličnim dužnostima i prestanak napredovanja do pet (5) godina*“, smatrajući da je poslednje navedeni počinio tešku povredu radnih obaveza, definisanih u članu 6 stav 1, podstav 1.10, 1.15, 1.16 i 1.17 Uredbe br. 04/2011 o disciplinskom postupku. Pored toga, u gore navedenoj odluci se navodi da je „*u ovom slučaju svojim radnjama ili nečinjenjem učinio tešku-ozbiljnu povredu radnih obaveza [...]*“. Iz gore navedene odluke proizilazi da i pored činjenice da je podnosilac zahteva uredno pozivan da učestvuje na sednici disciplinske komisije, on se nije odazvao pozivu.
15. Dana 13. marta 2017. godine, poslodavac je, odlukom [AUV/01-054/2017] na osnovu gore navedene odluke disciplinske komisije, imenovao podnosioca zahteva na poziciju koordinatora Regionalne kancelarije u Prištini sa mesta direktora laboratorije za hranu i veterinu.
16. Dana 22. marta 2017. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu drugom stepenu poslodavca na gore navedenu odluku disciplinske komisije poslodavca, ne precizirajući razloge zbog kojih osporava gore navedenu odluku.
17. Dana 11. aprila 2017. godine, odlukom [br. 2352] drugi stepen poslodavca je odbio žalbu podnosioca zahteva i potvrdio odluku [br. AUV/01-050/2017] od 9. marta 2017. godine disciplinske komisije poslodavca, smatrajući je pravičnom i zakonitom. Iz odluke se primećuje da i pored činjenice da je podnosilac zahteva uredno pozivan da učestvuje na sednici disciplinske komisije, on se nije odazvao pozivu.
18. Dana 8. maja 2017. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu protiv odluke poslodavca [br. AUV/01-050/2017] pred Nezavisnim nadzornim odborom za civilnu službu Kosova (u daljem tekstu: NNOCSK).

19. Odlukom [A/02/220/2017] od 20. juna 2017. godine NNOCSK je ukinuo odluku drugog stepena poslodavca od 11. aprila 2017. godine, odluku [AUV/01-050/2017] od 9. marta. 2017. godine, odluku [AUV/01-054/2017] od 13. marta 2017. godine, naglašavajući da je drugi stepen poslodavac prilikom donošenja odluke [br. 2352], postupio u suprotnosti sa Zakonom br. 03/L-149 o civilnoj službi Kosova i Zakonom br. 02/L-28 o upravnom postupku, kao i Uredbom br. 05/2011 o postupcima rešavanja sporova i žalbi i da činjenično stanje nije pravilno utvrđeno. Gore navedenom odlukom, NNOCSK je obavezao disciplinsku komisiju poslodavca da preispita slučaj u skladu sa važećim zakonom, donoseći odluku u kojoj se navodi tačno vreme zabrane napredovanja.
20. Dana 6. jula 2017. godine, poslodavac je, odlukom [AUV/01-192/2017], imenovao D.Z, koordinator u Regionalnoj kancelariji u Prizrenu, da zameni predsednika disciplinske komisije za disciplinsku sednicu u vezi sa postupkom preispitivanja odluke [AUV/01-050/2017] od 9. marta 2017. godine, zasnivajući se na odluku NNOCSK-a [A/02/220/2017] od 20. juna 2017. godine. Zamena je izvršena kako bi se izbegao sukob interesa.
21. Dana 13. jula 2017. godine, na osnovu odluke NNOCSK-a [A/02/220/2017], disciplinska komisija poslodavca je, odlukom [AUV/201/2017], izrekla podnosiocu zahteva disciplinsku meru *“Udaljavanje iz kancelarije i premeštaj na drugu lokaciju sa sličnim dužnostima i prestanak napredovanja do 4 (četiri) godina”*.
22. Dana 14. jula 2017. godine, poslodavac je, odlukom [Ref.AUV,01-203/2017], imenovao podnosioca zahteva na poziciju koordinatora Regionalne kancelarije u Prištini.
23. Dana 3. avgusta 2017. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu drugom stepenu poslodavca protiv odluke disciplinske komisije poslodavca [AUV/201/2017] od 13. jula 2017. godine.
24. Dana 23. avgusta 2017. godine, drugi stepen disciplinske komisije je, odlukom [br. 9303], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i odlučio da odluku [AUV/201/2017] disciplinske komisije poslodavca od 13. jula 2017. godine ostavi na snazi.
25. Dana 18. septembra 2017. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu NNOCSK-u protiv odluke Komisije za rešavanje sporova i žalbi poslodavca od 23. avgusta 2017. godine, navodeći povredu zakonskih odredbi i pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja.
26. Dana 27. oktobra 2017. godine, NNOCSK je, odlukom [A/02/541/2017], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva, ostavljajući na snazi odluku Komisije za rešavanje sporova i žalbi poslodavca od 23. avgusta 2017. godine i odluku [AUV 201/2017] od 13. jula 2017. godine disciplinske komisije poslodavca. Veće za razmatranje NNOCSK-a je utvrdilo da je Komisija za rešavanje sporova i žalbi poslodavca pravilno utvrdila činjenično i pravno stanje, pošto je podnosilac zahteva počinio ozbiljnu povredu radnih zadataka i da je disciplinska mera koja mu je izrečena bila u srazmeri sa povredom koju je počinio.

Pregled činjenica u postupku pred redovnim sudovima

27. Dana 21. novembra 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Prištini, uz predlog da se poništi odluka [A/02/541/2017] NNOCSK-a, tražeći da se u odsustvu dokaza oslobodi od disciplinske odgovornosti za povredu člana 6, stava 1, pod-stavova 1.10, 1.15, 1.16 i 1.17 Uredbe br. 04/2011 o disciplinskom postupku.
28. Dana 5. septembra 2019. godine, Osnovni sud u Prištini je, presudom [A. br. 1970/2017], odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnosioca za poništaj odluke [A/02/541/2017] od 27. oktobra 2017. godine NNOCSK-a. U obrazloženju presude Osnovnog suda u Prištini se navodi da je odluka NNOCSK-a bila dovoljno obrazložena i zasnovana na činjenicama, dokazima i spisima predmeta.
29. Osnovni sud u Prištini je ocenio da je podnosilac svojim radnjama i propustima povredio radne obaveze, sankcionisane članom 66. stav 1. i članom 52. stav 1., 2. i 4. Zakona br. 03/L-149 o civilnoj službi, potvrđeno dopisom Kancelarije EU-a na Kosovu br. 526 od 08.02.2017. godine i elektronskim prepiskama od 10.02.2017. godine, 13.02.2017. godine, 15.02.2017. godine, 12.02.2017. godine, 17.02.2017. godine, 17.01.2017. godine, 05.01.2017. godine, zahtevom za uvid u službenu dokumentaciju od 27.04.2017. godine, 03.05.2017. godine, 08.02.2017. godine, 17.07.2017. godine i drugim dopisima. Osnovni sud u Prištini je u svom obrazloženju ocenio da je disciplinska mera izrečena podnosiocu zahteva bila u skladu sa njegovim propustima i u skladu sa odredbama Zakona br. 03/L-149 o civilnoj službi i odredbama Uredbe br. 04/2011 o disciplinskim postupcima za civilnu službu Republike Kosovo”.
30. Što se tiče navoda podnosioca zahteva za degradiranje na funkciju, Osnovni sud isti nije prihvatio kao osnovan, dok je tvrdnju o izgubljenju naknadi za 3 (tri) godine odbio, utvrđujući da je disciplinska mera izrečena u skladu sa učinjenom povredom kao i odredbama navedenog zakona i uredbe.
31. Dana 23. oktobra 2019. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv presude [A. br. 1970/2017] Osnovnog suda u Prištini, navodeći povredu odredaba Zakona o upravnim sporovima i povredu materijalnih odredaba.
32. Dana 21. septembra 2019. godine, Apelacioni sud je, presudom [AA. br. 822/2019], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio gore navedenu presudu Osnovnog suda u Prištini. Apelacioni sud je u obrazloženju svoje odluke dodao da je gore navedena presuda Osnovnog suda u Prištini pravična i zasnovana na zakonu i nije bila zahvaćena bitnom povredom odredaba Zakona o upravnim sporovima. Povodom navoda podnosioca zahteva o pogrešnom i nepotpunom utvrđenju činjeničnog stanja, Apelacioni sud je, između ostalog, dodao: „... ovaj sud smatra da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, jer nije povređen zakon na štetu tužioca”.
33. Dana 3. novembra 2020. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom sudu protiv navedene presude Apelacionog suda, navodeći pogrešnu primenu materijalnog prava.

34. Dana 17. decembra 2020. godine, Vrhovni sud je, presudom [ARJ.UZVP.br. 80/2020], odbio, kao neosnovan, zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke koju je podneo podnosilac. Vrhovni sud je u obrazloženju svoje presude utvrdio da je drugostepeni sud pravilno primenio materijalno pravo.

Navodi podnosioca

35. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da mu je osporenom odlukom povređeno pravo zaštićeno članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
36. Podnosilac zahteva, u suštini, navodi da je tokom disciplinskog postupka protiv njega pred poslodavcem, kao i tokom postupka pred redovnim sudovima, došlo do diskriminatorne primene zakona i nedostatka konkretnih dokaza za tešku povredu radnih zadataka.
37. Podnosilac zahteva dalje ističe: *“Nijedan dokaz ne potvrđuje da sam ja kao civilni službenik Kosova prekršio bilo koju dužnost koje se veže sa poslom. Na ovaj način, na diskriminisan način je primenjen član 66. stav 1, Zakona 03/L-149 i član 52. Zakona 03/L-149. Tako da smatram da mi je u konkretnom slučaju povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje iz člana 31. Ustava, jer disciplinska mera mi je izrečena samo na osnovu jedne subjektivne konstatacije jednog službenika Evropske komisije, bez utvrđivanja koje su bile moje konkretne radnje koje potvrđuju konstataciju da sam ja sprečio implementaciju projekata za podršku laboratorija za i veterinu-AHV-a”.*
38. Podnosilac zahteva dalje dodaje: *“Svaka diskriminatorna primena zakona ili utvrđivanje odluka koje nisu kompatibilne sa utvrđenim činjenicama, predstavlja kršenje prava na pravično i nepristrasno suđenje”.*
39. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da proglasi zahtev prihvatljivim, da poništi osporenu odluku i naloži presuđivanje.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- 1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
- 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

[...]

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6 (Pravo na pravično suđenje)

1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.

[...]

ZAKON BR. 03/L-149 O CIVILNOJ SLUŽBI KOSOVA

Član 52 Obaveza nezloupotrebljavanja ovlašćenja

1. U sprovođenju svojih funkcija, Civilni službenici trebaju se posvetiti u sprovođenju zakonitosti i zaštiti javnog interesa a ne u ostvarivanju lične dobiti za pojednice ili druge organizacije.

2. Civilni službenici neće sprovođiti radnje ili donositi odluke, koje prekoračuju granice visine njihovih funkcija, osim onih odredjenih zakonom.

[...]

4. Civilni službenici neće iskorišćavati svoje pozicije za bilo kakve ciljeve da kao predstavnici javne vlasti obavežu ili zahtevaju od trećih lica ili kolega i osoblja koje nadgledaju da izvršavaju poslove, da čine propuste ili da preduzimaju nezakonite radnje ili radnje koje čine biće krivičnog dela.

Član 64 Disciplinska odgovornost

1. Civilni službenici su odgovorni za bilo kakvu povredu principa utvrđenih ovim zakonom. 2. Civilni službenici koji su odgovorni za nadgledanje osoblja, odgovorni su za rukovođenje i dobro nadgledanje. Nemarnost ili neuspeh sprovođenja funkcije nadgledanja smatra se povreda dužnosti i podvrgava se disciplniskim merama.

3. Civilni službenici koji se pokažu nemarljivi i učine tešku povredu ne poštovanja i ne sprovođenja zakonskih i podzakonskih akata Civilne službe, isti treba da se pokoravaju disciplniskim merama.

Član 65 Odgovornost za štete

1. Civilni službenici su odgovorni za sve štete izazvane građanima ili instituciji tokom sprovođenja posla kao rezultat stručne nesposobnosti, teškog zanemarivanja ili namernih i nezakonitih radnji.
2. Nakon utvrdjivanja odgovornosti, sprovede se sankcionisanje civilnog službenika koji je izazvao štetu instituciji ili građanima.

Član 66

Uslovi sprovođenja disciplinskih mera

1. Disciplinske mere sprovode se postepeno i srazmerno posledicama i šteti koja je prouzrokovana ponašanjem civilnog službenika. Izuzetno teške povrede utvrditi će se podzakonskim aktom.
2. Povrede radnih obaveza dele se na lake i teške ozbiljne – povrede, koje će biti uređene podzakonskim aktom.
[...]
4. Za teška – ozbiljna kršenja izriču se sledeće disciplinske mere:
 - 4.1. suspenzija sa posla i obustavljanje 1/3 plate za period do dva (2) meseca od disciplinske komisije, nakon zahteva neposrednog nadzornika;
 - 4.2. udaljenje iz kancelarije i premeštaj na drugu lokaciju sa sličnim zadacima i zabrana unapređenja do pet (5) godina od strane disciplinske komisije;
 - 4.3. prekid radnog odnosa u Civilnoj službi od strane disciplinske komisije.

ZAKON Br. 03/L-202 O UPRAVNIM SPOROVIMA

Član 16

1. Konačni upravni akt može se pobijati::
 - 1.1. ako se u aktu nije uopšte ili nije pravilno primenjen odredbe zakon;
 - 1.2. ako je akt doneo nenadležni organ;
 - 1.3. ako u postupku donošenja upravnog akta nije postupljeno po pravilima postupka, činjenično stanje nije pravilno utvrdjeno činjenično stanje ili ako je iz utvrdjenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja;[...]

Član 44

1. Zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahteva iz tužbe, ali pri tom nije vezana razlozima tužbe.
2. Za ništavost upravnog akta sud pazi po službenoj dužnosti.

UREDBA BR. 04/2011 O DISCIPLINSKOM POSTUPKU U CIVILNOJ SLUŽBI

Član 6

Teške-ozbiljne povrede

1. Teški – ozbiljni prekršaji se smatraju:

[...]

1.10. *Povreda radnih zadataka koja ima posledice po stranku i državni organ;*

[...]

1.15. *Vršenje poslova koji su u suprotnosti sa interesima ustanove ili radnje koje štete ustanovi i drugim državnim organima;*

1.16. *Ponašanje ili pretnja koja sprečava, ometa ili otežava drugima da uspešno obavljaju službene dužnosti;*

1.17. *nepružanje stručne pomoći u okviru nadležnosti i radnih obaveza državnih službenika, javnih funkcionera i stranaka u ostvarivanju njihovih zakonskih prava;*

[...]

Ocena prihvatljivosti zahteva

40. Sud prvo ocenjuje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.

41. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

42. Sud takođe dalje razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47

[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48.

[Tačnost podneska]

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49

[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

43. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [ARJ.UZVP. br. 80/2020] od 17. decembra 2020. godine Vrhovnog suda, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom. Podnosilac zahteva je takođe naglasio osnovna prava i slobode za koje navodi da su mu povređena, u skladu sa članom 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona.
44. Sud primećuje da podnosilac zahteva navodi da je osporenom presudom povređeno njegovo pravo zagarantovano članom 31. Ustava, u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
45. U vezi sa ovim navodom, Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti navedene u pravilu 39 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Stav (2) pravila 39 Poslovnika utvrđuje uslove na osnovu kojih Sud može razmatrati zahtev, uključujući i uslov da zahtev nije očigledno neosnovan. Tačnije, pravilo 39 (2) to predviđa:

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

46. Sud prvo ističe da gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglasi zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene merituma, odnosno ako smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.
47. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni se, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četrtoog stepena“; (ii) navodi kategorisani „odsustvom očigledne ili evidentne povrede“; (iii) navodi koji su „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi”.
48. U smislu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je isti očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.
49. Sud podseća da je podnosilac zahteva bio zaposlen kod poslodavca na poziciji "direktor laboratorije za hranu i veterinu". Nakon žalbe Kancelarije EU-a na Kosovu, zbog izazivanja ozbiljnih problema u realizaciji projekata i nedostatka

saradnje, pokrenut je disciplinski postupak protiv podnosioca zahteva kod poslodavca. Disciplinska komisija poslodavca je 9. marta 2017. godine, odlukom [AUV/01-050/2017], podnosiocu zahteva izrekla disciplinsku meru „*Udaljavanje iz kancelarije i premeštaj na drugu lokaciju sa sličnim poslovima i zabranu napredovanja do pet (5) godine*“, s obzirom da je poslednje navedeni učinio tešku povredu radnih obaveza. Nakon ove odluke, poslodavac je imenovao podnosioca zahteva na poziciju koordinatora Regionalne kancelarije u Prištini sa pozicije direktora laboratorije za hranu i veterinu. Gore navedena odluka disciplinske komisije od 9. marta 2017. godine je potvrđena u drugom stepenu poslodavca. Nakon podnošenja žalbe protiv poslodavca pred NNOCSK-om, poslednje navedeni je odlukom [A/02/220/2017] od 20. juna 2017. godine ukinuo odluke poslodavca, obavezujući disciplinsku komisiju da ponovo razmotri slučaj u skladu sa zakonskima na snazi, donošenjem odluke u kojoj je tačno navedeno vreme zabrane napredovanja. Tako je 13. jula 2017. godine, na osnovu odluke NNOCSK-a [A/02/220/2017.], disciplinska komisija poslodavca, odlukom [AUV/201/2017], izrekla podnosiocu zahteva disciplinsku meru „*Udaljavanje iz kancelarije i premeštaj na drugu lokaciju sa sličnim poslovima i zabranu napredovanja do 4 (četiri) godine*“. Ovu odluku je potvrdio drugi stepen poslodavca, a zatim i NNOCSK, gde je poslednje navedeni odbio žalbu podnosioca kao neosnovanu, ocenivši da je činjenično i pravno stanje pravilno utvrđeno.

50. Dana 21. novembra 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Prištini, sa predlogom da se poništi odluka [A/02/541/2017] NNOCSK-a. Osnovni sud u Prištini je presudom [A. br. 1970/2017] odbio kao neosnovan tužbeni zahtev podnosioca, navodeći da je odluka NNOCSK-a dovoljno obrazložena i da je disciplinska mera izrečena podnosiocu zahteva bila u skladu sa propustima koje je učinio. Presudu Osnovnog suda u Prištini je potvrdio u drugom stepenu Apelacioni sud presudom [AA. br. 822/2019] od 21. septembra 2019. godine, ocenjujući da je pravična i zasnovana na zakonu. U međuvremenu, 17. decembra 2020. godine, Vrhovni sud je presudom [ARJ.UZVP br. 80/2020], odbio zahtev za vanredno preispitivanje podnosioca zahteva i utvrdio da je drugostepena odluka doneta u skladu sa materijalnim pravom.

51. Podnosilac zahteva pred Sudom osporava zaključak Vrhovnog suda, tvrdeći da osporenom presudom nije pravično i nepristrasno razmotrena zakonitost odluke donete u upravnom postupku. Prema podnosiocu zahteva, diskriminatornom primenom zakona, povređeno mu je pravo zagarantovano članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.

(i) *Što se tiče navoda o pogrešnoj primeni zakona*

52. Sud podseća da podnosilac zahteva u kontekstu njegove tvrdnje o diskriminatornoj primeni člana 66. stav 1. i člana 52. Zakona br. 03/L-149 o civilnoj službi, smatra da je nedostajao dokaz o povredi radnih obaveza. Podnosilac zahteva navodi da mu je disciplinska mera izrečena samo na osnovu subjektivnog zaključka službenog lica Evropske komisije, bez dokazivanja konkretnih radnji u ometanju sprovođenja projektnih aktivnosti koje predstavljaju povrede radnih obaveza. Podnosilac zahteva dalje navodi da sud koji je odlučio nije pravično i nepristrasno razmotrio zakonitost odluke donete u upravnom postupku. Prema podnosiocu zahteva, tokom disciplinskog postupka nisu obezbeđeni konkretni dokazi koji dokazuju povredu radnih zadataka.

53. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da osim dopisa Kancelarije EU-a na Kosovo, tokom disciplinskog postupka nisu pruženi konkretni dokazi koji bi dokazali tešku povredu radnih zadataka.
54. Na osnovu iznetih navoda, Sud primećuje da podnosilac zahteva u suštini tvrdi pogrešno tumačenje i primenu zakona od strane Vrhovnog suda.
55. Stoga, na osnovu razrada navoda podnosioca zahteva, Sud će oceniti da li navodi o pogrešnoj primeni zakona spadaju u oblast zakonitosti ili ustavnosti.
56. S tim u vezi, Sud prvo naglašava da se kao opšte pravilo, navodi o pogrešnom tumačenju zakona koje su navodno izvršili redovni sudovi odnose na oblast zakonitosti i kao takvi, nisu u nadležnosti Suda, i iz tih razloga ih Sud, u načelu, ne može razmatrati (vidi, slučajeve br. KI87/20, podnosilac zahteva: *Suva Rechtsabteilung*, rešenje o neprihvatljivosti od 13. aprila 2021. godine, stav 57; KI06/17, podnosilac zahteva: *L. G. i petoro drugih*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. oktobra 2016. godine, stav 36; KI75/17, podnosilac zahteva: *X*, rešenje o neprihvatljivosti od 6. decembra 2017. godine, stav 55 i KI122/16, podnosilac zahteva: *Riza Dembogaj*, presuda od 30. maja 2018. godine, stav 56).
57. Sud je dosledno ponavljao da nije njegov zadatak da se bavi činjeničnim ili pravnim greškama koje su navodno počinili redovni sudovi (zakonitost), osim i u meri u kojoj su tim greškama mogla biti povređena prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Sud sam ne može ocenjivati zakon koji je opredelio redovni sud da donese jednu umesto neke druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud "četvrtog stepena", čime bi zanemario ograničenja koja su postavljena u njegovoj nadležnosti. U stvari, uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, slučaj: *Balktaş Bingöllü protiv Turske*, ESLJP-a, br. 76730/12 od 22. juna 2021. godine, stav 75; *García Ruiz protiv Španije*, ESLJP-a, br. 30544/96, od 21. januara 1999. godine, stav 28 i, vidi, takođe slučajeve Suda: KI70/11, podnosilac zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Besart Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine; kao i gore navedene slučajeve: KI06/17, podnosilac zahteva: *L. G. i petoro drugih*, stav 37, i KI122/16, podnosilac zahteva: *Riza Dembogaj*, stav 57).
58. Sud je dosledno držao ovaj stav zasnovano na sudskoj praksi ESLJP-a, koja jasno navodi da nije njegova uloga da preispituje zaključke redovnih sudova u pogledu činjeničnog stanja i primene materijalnog prava (vidi, predmet ESLJP-a *Pronina protiv Rusije*, predstavka br. 65167/01, odluka o prihvatljivosti od 30. juna 2005. godine; i gore citirane slučajeve Suda KI06/17, podnosilac zahteva: *L.G. i petoro drugih*, stav 38 i KI122/16, podnosilac zahteva: *Riza Dembogaj*, stav 57).
59. U tom smislu, Sud je u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a naglasio da iako je uloga Suda ograničena u smislu ocene tumačenja zakona, on se mora uveriti i preduzeti mere kada primeti da je sud primenio zakon na očigledno pogrešan način u konkretnom slučaju, što je moglo rezultirati "proizvoljnim" ili "očigledno nerazumnim" zaključcima za podnosioca u pitanju (vidi, predmete ESLJP-a *Anheuser-Busch Inc.*, presuda, stav 83; *Kuznetsov i drugi protiv Rusije*, br. 184/02, stavovi 70-74 i 84; *Paduraru protiv Rumunije*, br. 63252/00, stav 98; *Sovtransavto Holding protiv Ukrajine*, predstavka br. 48553/99, stavovi 79,97 i 98; *Beyeler protiv Italije* [VV], predstavka br. 33202/96, stav 108; *Koshoglu*

protiv Bugarske, presuda od 10. maja 2007. godine, stav 50; vidi, takođe, gore citirani slučaj Suda KI122/16, podnosilac zahteva: *Riza Dembogaj*, stav 57 i KI154/17 i KI05/18, podnosioci zahteva: *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću "BARBAS"*, stavovi 60 do 65 i tu korišćene reference).

60. U ovom slučaju, Sud uzima u obzir da je Vrhovni sud utvrdio da je podnosilac podneo zahtev za vanredno preispitivanje protiv presude [AA. br. 822/2019] od 21. septembra 2020. godine Apelacionog suda. Sud podseća da je podnosilac u svom zahtevu za vanredno preispitivanje osporio zakonitost presude Apelacionog suda navodeći pogrešnu primenu materijalnog prava.
61. Vrhovni sud je presudom ARJ.UZVP. br. 80/2020 od 17. decembra 2020. godine, ocenio da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca, potvrdivši prvostepenu presudu. U obrazloženju Vrhovnog suda se navodi da su nižestepeni sudovi pravilno utvrdili da je osporena odluka pravična, da je upravni organ pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primenio materijalno pravo.
62. Što se tiče gore navedenog navoda, Sud podseća na zaključak Vrhovnog suda u njegovoj presudi gde se navodi: *"...sudovi nižih stepeni su na pravičan način utvrdili da je tužena – Agencija za hranu i veterinu, pravično utvrdila činjenično stanje da je tužilac izvršio ozbiljna disciplinska kršenja. Iz dopisa Kancelarije EU-a br. 526 od 08.02.2017. godine, kojima je Agencija za hranu i veterinu obavještena, na nesporan način je utvrđeno da su postojale mnoge žalbe od zainteresiranih lica i posebno od strane određenih rukovodioca angažiranih na sprovođenju dva financirana projekta od EU-a, što se moglo utvrditi i iz elektronskih dopisa od 05.01.2017. godine, 10.02.2017. godine, 13.02.2017. godine, 15.02.2017. godine, 17.02.2017. godine kao i zahteva za pristup službenim dokumentima od 27.04.2017. godine, 03.05.2017. godine, 08.02.2017. godine i od 17.07.2017. godine..."*.
63. Sud takođe podseća da su gore pomenuti elektronski dopisi dostavljeni disciplinskoj komisiji i Komisiji za rešavanje sporova i žalbi poslodavaca, i predstavljeni u relevantnim odlukama od 9. marta 2017. godine, 11. aprila 2017. godine, 13. jula 2017. godine i 23. avgusta 2017. godine.
64. Sud ponavlja da Ustavni sud može oceniti pravna tumačenja redovnih sudova samo ako su ta tumačenja proizvoljna ili očigledno neobrazložena (vidi, gore citirani slučaj Suda: KI75/17, podnosilac zahteva: X, stav 59).
65. Međutim, na osnovu gore navedenih izlaganja, kao i tumačenja i obrazloženja datog od strane Vrhovnog suda, u konkretnom slučaju nije dokazano da postoji proizvoljnost u tumačenju koje je dao Vrhovni sud u odbijanju zahteva za vanredno preispitivanje sudske odluke.
66. Stoga, Sud ističe da podnosilac zahteva, pored navoda o povredi člana 31. Ustava, kao rezultat diskriminatorne primene zakona, ne podržava ili argumentuje u dovoljnoj meri pred Sudom kako je ovo tumačenje "zakonitosti" od strane Vrhovnog suda moglo biti nepravično.

67. U zaključku, Sud utvrđuje da podnosilac u svom zahtevu nije uspeo da dokaže i potkrepi svoju tvrdnju da je Vrhovni sud u tumačenju i primeni materijalnog prava povredio njegovo pravo zagarantovano članom 31. Ustava, i shodno tome, ovaj navod je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je definisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20. i 48. Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 25. novembra 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatić

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani

